

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

De boze burger

door *Désanne van Brederode*

De auteur is schrijver. In deze rubriek belicht ze een woord of uitdrukking uit het politieke taalveld.

Sommige hondenbezitters lijken hun huisdier op straat vooral in te zetten als levende, lopende waarschuwing: kom niet te dichtbij. Maar zodra je niet enkel afstand houdt, maar zelfs oversteekt om hond en baasje alle ruimte te gunnen, wordt dit opgevat als een belediging. Hoe durf je in vredesnaam *bang* te zijn voor dit lieve dier?

‘Hij bijt niet, hoor!’ roept de hondenbezitter je toe. Een enkeling begint meteen met zijn hond te stoeien. Is er een kind in de buurt, dan wordt dit uitgenodigd om de hond te aaien – pas na de nodige instructies, want op spontane bewegingen is de hond niet dol. Ook ruikt hij snel wanneer je schrikt, en dan beschouwt hij jou, helaas, als een bedreiging. Dat is nu eenmaal zijn instinct.

Een enkel baasje verraadt dat hij het zelf ook heeft moeten leren en nog lang niet is uitgeleerd. Eigenlijk is zijn hond de baas, maar hij voegt zich graag. Want je krijgt er zoveel voor terug.

Een instrumentele vorm van liefde, waarbij interesse in de hond voortkomt uit dezelfde vrees die de hondenbezitter graag bij anderen oproept.

In het politieke vertoog is de boze burger de vechthond. Die heus niet vecht: hij is er slechts op ingesteld. Dankzij een hypersensitieve onderbuik en een nogal grote bek vol scherpe tanden. Arme lobbies – hij kan er zelf ook niets aan doen. Sterker, hij bedoelt het goed, en heeft hooguit veel aandacht nodig en speelruimte en wat knuffels op zijn tijd. Dus krijgt hij die, idealiter als er camera’s in de buurt zijn. Maar is dat serieuze liefde? Of dient de zogenaamd boze burger vooral als imagoboost voor degenen die willen laten zien dat zij voor niets of niemand bang zijn en alleen al daarom respect verdienen?

.....
*Het is wachten op die
 boze burgers die de truc
 doorhebben, en voelen dat ze
 als middel worden ingezet*

Het is wachten op die boze burgers die de truc doorhebben, en voelen dat ze als middel worden ingezet. En eerst al zijn gefokt, opgefokt, als waarschuwing aan watjes. Soms gun ik alle handen die de boze burger voeden en strelen eens een onvoorziene, stevige beet. Die tot bezinning dwingt. Tot achting die niet exclusief de boze burger geldt. Zo dit al achting is.